Oh, siis kela mind pelgamast, ning meelt ärraheitmast! — Wata nisuggune, ehk selleſarnane palluminne ja öhkaminne ſo pattude pärraſt on wägga, on ilma järrele andmata tarwis, kui ſa tahhad peästetud ning öntſaks ſada. Ärra jätta pallumata; ärra jätta öhkamata, kunni ſulle töeks ſaab ſanud, et Jummal ſind wasto on wõtnud, et ka ſinna olled rahho ſanud Jummalaga. Saad ſa ſedda waſt enneſe ſees tunnud; küllab siis ſaab ſo hing römus, ſures römus öiskama, ja, römo kituſt Jummala omma Önnisteggiale laulma, kes ni wägga armolinne, ja kelle arm ja heldus käib ülle innimesſe moistusſe, ja ei ragi keel ſedda, keige Temma taewalikko tröstimisſe, keige Temma üpris wägga immelikko jahhutamisſega, ial ärra.

2) Töſſiſe ello-ning meleparrandamisſe nouus loe ſedda pühha Jummala ſanna ja muud waimolikkud kirjad. Minne ka pühha kotta, ni ſaggedaste, kui ſa ial jouad, ja kule Jummala ſanna ka ſeal.

3) Pöggene ärraeksiatte, kui omma keigeſuurematte waenlaste eeſt. Kissu ennaſt wäggiſe keige pattuſe ſeltſi ja öälatte ſõbrusſe ſeeſt wälja.

4) Otſi töſſiſe ristirahwa ſõbrust ja ſeltſi, ja ſago nemmad omma armſa öppetusſe läbbi, ſulle kaſſuks, ja laula ja pallu Jummalat nendega. Anna ennaſt palwele neiſt maenitſeda, ja patto wasto woitelda. Teine ragigo teiſele pühha julguſt süddamesſe ja kindlat lotuſt Jummala peäle pühhitſemisſeks ning öige ello juhhatamisſeks.

5) Pallu Jummalat ka ſaggedaste ommas üksikus kambris, ehk kus agga tahhes, agga teiſteſt näggemata. Pallu, et Jummal ſulle annaks töſſiſe mele ja süddant ilma kawwalusſeta, et ſa wahheſt